

ЯК ВИНИКЛО ВЧЕННЯ ПРО ТРОЙЦЮ?

Відомості про Святу Трійцю складають цілий шар догматичного вчення Церкви.

Одкровення Тройці не належить до звичайного (матеріально-фізичного чи душевного) сприйняття світу людиною. Розуміння Тройці можливе виключно вірою (абсолютною вірою) в Бога.

Саме тому Христос наголошує на навчанні цієї істини кожної людини, що приймає хрещення:

"...навчить усі народи, хрестячи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа..."

Напочатку Церква не мала потреби формулювати словами свою віру. Порівняно невелика кількість послідовників Вчення Христового та достатня кількість вчителів-пророків, давала можливість сприйняття традиції Бгоспілкування. До того ж, у перші віки християнства людей хвилювали більш побутові та етичні питання віри, ніж теологічні нюанси. Тому в "Новому Заповіті" немає жорстких меж у визначенні багатьох, важливих на наш розсуд істин. Але згодом, коли Церква вийшовши з меж юдейської спільноти, поширилась на інші землі де зустріла поганські традиції та світогляд, через які за браком віри люди наважились тлумачити Христове вчення, і поперше Трійцю - своїм розумінням; з'явилась загроза викривлення Церковного вчення, тобто гріха проти Істин, сприйняти які можна лише вірою, а не розумом. Тому на всесвітніх церковних зборах (взагалі їх було сім, вони названі Вселенськими Соборами) Церква спростовуючи лжевчення еретиків, виголосила

Догмати - незмінні істини віри про Трійцю, які загалом увійшли до Символу віри.

Коли і як виникали ці формули віровчення, яскраво ілюструє хроніка Вселенських Соборів:

Перший Вселенський Собор (м. Нікея 325р.)

було скликано проти лжевчення олександрійського священника Арія, який відкидав Божество і

предвічне народження другого лиця Св. Тройці, Сина Божого від Бога Отця, і вчив, що Син Божий є тільки вище творіння. У Соборі брали участь 318 єпископів, серед яких були св. Миколай Чудотворець, св. Афанасій Великий (він був на той час у сані диякона), та ін.

Собор осудив і відкинув єресь Арія й утвердив неспростовну істину: **"Син Божий є істинний Бог, народжений від Бога Отця перше всіх віків і так само вічний, як Бог Отець; Він народжений а не сотворений, і єдиносущний з Богом Отцем."** І щоб православні християни могли точно знати істинне вчення віри, воно було ясно і коротко викладено у перших семи членах **Символу віри.**

Другий Вселенський Собор (м. Константинополь 381р.)

скликано проти лжевчення колишнього аріанського єпископа константинопольського Македонія, який відкидав Божество третього Лиця Св. Тройці, Духа Святого; він учив, що Дух Святий не є Бог, і називав Його творінням або створеною силою, що служить Богу Отцю і Богу Сину так, як ангели. На Соборі були присутні 150 єпископів, серед яких були: Григорій Богослов (головував на Соборі), Григорій Ниський, Кирило Єрусалимський та ін. Єресь Македонія була осуджена і відкинута. Собор утвердив

догмат про рівність та єдиносущність Бога Духа Святого з Богом Отцем і Богом Сином.

Третій Вселенський Собор (м. Ефес 431р.)

скликано проти лжевчення константинопольського архієпископа Несторія, який вчив, ніби то Пресвята Діва Марія народила просту людину

Христа, з Яким потім Бог з'єднався морально, перебував у Ньому, наче в храмі, подібно до того, як раніше перебував у інших пророках. Тому і Самого Господа Ісуса Христа Несторій називав богоносцем, а не Боголюдиною, а Пресвяту Діву називав Христородицею, а не Богородицею. На Соборі були присутні 200 єпископів. Було осуджено і відкинута єресь Несторія і постановлено визнавати **з'єднання в Ісусі Христі, з моменту втілення, двох природ: Божої і людської;** і визначено: **визнавати Ісуса Христа досконалим Богом і Пресвяту Діву Марію - Богородицею.**

(продовження на 10 стор.)

"БОЖІЯ МУДРОСТЬ" НА ДОМ???

Наряду с прочими предложениями, сделанными нами в этом выпуске; хотелось бы обговорить один немаловажный вопрос. Дело в том, что как вы заметили, "СОФИЯ" - всего только информационный бюллетень, небольшое и нерегулярное издание. Однако все может измениться. Во первых нам хотелось бы знать на сколько велик ваш интерес к этому труду Церкви. Поэтому на обороте этого

отрывного талона вы найдете анкету, заполнив которую, получите возможность бесплатно получить очередные выпуски бюллетеня. Пока он выходит только по большому празднику, и очередной планируется - к Рождеству. Однако, если в дальнейшем "СОФИЯ" преобразуется в нечто большее (к примеру, в газету или, что более вероятно - в журнал), вы будете первыми, кто узнает об этом, и станете счастливыми обладателями нового издания. Ваши замечания и предложения обязательно будут учтены уже в следующем номере. **С уважением, РЕДАКЦИЯ.**

5 Каким вопросам стоит уделить особое внимание?

6 Какие ошибки были Вами замечены?

7 Ваш адрес для получения очередных выпусков:

8 Возможно ли с Вами связаться по телефону?

9 Ваше Имя, возраст

отзывы принимаются в храме, по адресу Димитрова 19

1 В каком виде Вы хотели бы получать "СОФИЮ"?

(бюллетень, газета, журнал) **нужное подчеркнуть**

2 Готовы ли оплачивать подписку периодического издания, если да, то какую сумму в месяц?

3 Согласны ли получать бюллетень бесплатно в существующем виде?

4 Что вас привлекает в "СОФИИ" сегодня?

ЯК ВИНИКЛО ВЧЕННЯ ПРО ТРОЙЦЮ? (ПОЧАТОК НА 9 СТОР.)

Четвертий Вселенський Собор (м. Халкідон 451р.)

скликано проти лжевчення архімандрита одного з константинопольських монастирів Євтихія, який заперечував людську природу в Господі Ісусі Христі. Захищаючи Божественне достоїнство Ісуса Христа, він припустився крайності і вчив, що в Господі Ісусі людське ество було цілком поглинуте Божеством, тому в Ньому слід визнавати тільки одне Божественне ество. Це лжевчення назвали "Монофізитством" (з грецької - одноприродний), а послідовників його називають "монофізитами". На Соборі було 650 єпископів. Було осуджено і відкинуто лжевчення Євтихія і визначено істинне вчення Церкви, а саме, що **Господь Ісус Христос є Істинний Бог і істинна людина: за Божеством Він вічно народжується від Отця, за людським еством Він народився від Пресвятої Діви й у всьому подібний до нас, крім гріха.** При втіленні (народженні від Діви) Божество і людське ество з'єднались у Ньому - як єдиному Лиці - **не злитно і незмінно** (всупереч Євтихію), **нероздільно і нерозлучно** (всупереч Несторію).

Шостий Вселенський Собор (м. Константинополь 680р.)

було скликано проти лжевчення еретиків **монофелітів**, які хоча і визнавали в Ісусі Христі дві природи, Божу і людську, але лише одну Божественну волю. Захисниками і роз'яснювачами істинного вчення Церкви на Соборі стали **Софроній, патріарх Єрусалимський**, і константинопольський чернець **Максим Сповідник**, якому за твердість віри відрізали язик і відсікли руку. Собор осудив і відкинув ересь монофелітів і ухвалив визнавати в Ісусі Христі два ества - Боже і людське, і - за цими двома

ествами - дві волі, але так, що **людська воля у Христі не противна, а покійна Його волі Божественній.**

Тож, як бачимо із літописів богословської думки, усі помилки, зроблені у спробах пояснити сутність і відносини між Лицями Святої Трійці, цілком пов'язані із світоглядом людини:

1) були спробами знайти та вказати на ієрархію серед Трьох - хто з них Більший.

2) характерним для усіх культур Дуалізм (поняття про два рівних та протилежних начала у всесвіті, де добре не має спільного із злим та грішним) цей світогляд висував свої вимоги: "Святий Бог і грішна людина - речі несумісні!"

3) до того ж взагалі нелогічна та важка для розуміння ідея **Одного (Єдиного) Бога у Трьох Особах (Іпостасях)**, була приречена поменше на **байдужість людей, сторонніх від Церкви.**

Можна казати, що за століття, минулі від часів Вселенських Соборів, питання ці залишаються у силі, і також потребують богословської уваги. Але поперше нам треба зрозуміти що відбувалося на Соборах; з якою метою їх було сказано, загроза що виникла у перших сторіччях християнської епохи, стосувалася тільки Церкви - найважливіших, але внутрішніх її питань. І хоч відбувалася боротьба ідей та поглядів, це не була боротьба Церкви проти Світу та його ідей. Дійсна боротьба йшла у серцях людей вірних Богові, це особисто їм загрожували ідеї та поганський світогляд,

які поступово проникали до Церкви і починали суперечку із Божим одкровенням, яке не мало із ними нічого спільного. Саме тому торжество Істини на Соборах ніяк не вплинуло безпосередньо на людей сторонніх та на їх думки.

Взагалі, Церква не є в світі проповідником свого світогляду. Деякі середньовічні експерименти довели, що перш ніж відняти у людини її погляди, треба запропонувати щось набагато краще. Христос пов'язував таке навчання із хрещенням, тобто з наверненням людини.

Тайни віри, можна зрозуміти тільки шляхами самої віри. Світогляд зміниться не раніше, ніж змінимося ми самі. Церква ж, взагалі не обходить суперечок розуму; але долає їх Вона - за допомогою Господа. Віра має в собі відповіді глибокі, ніж осягає розум. Тому наголошуючи на вченні про Тройцю, Церква допомагає зрозуміти людині її недосконалість, та знайти відповіді у вірі. Розуміння Тройці не може бути **антропоморфним*** і примітивним. Поки воно таке - виникатимуть питання і непорозуміння.

Досягнення Вселенських Соборів, є величезною перемогою Істини у Церкві. Бо людині завжди легше обирати логічні пояснення еретиків, ніж осягнути парадоксальні слова віри. За дверима Церкви так воно і є. Майже усі релігійні секти страждають цими хибними вченнями, що вказує на їх віддаленість від справжньої віри і Бога.

*АНТРОПОМОРФІЗМ - надавання божеству рис людської істоти, її хиб та слабкостей

**православному храму
потрібні співаки (альти)
тел. для довідки:
29-90-19**